

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 228

48. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2005. szeptember 17.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I Tájékoztatások	
	Tanács	
2005/C 228/01	A Tanács véleménye (2005. július 12.) – Portugália aktualizált, 2005–2009-re szóló stabilitási programjáról	1
	Bizottság	
2005/C 228/02	Euro-átváltási árfolyamok	5
2005/C 228/03	Értesítés az India által hozott, a bor és szeszes italok kereskedelmét érintő intézkedésekből és az erre vonatkozóan követett gyakorlatokból álló, a 3286/94/EK tanácsi rendelet értelmében a kereskedelmet gátló akadályok tekintetében felülvizsgálati eljárás megindításáról	6
2005/C 228/04	Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése – Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást ⁽¹⁾	9
2005/C 228/05	Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése – Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást	11
2005/C 228/06	Állami támogatás – Franciaország – Állami támogatás C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) – támogatások az állati tetemek ártalmatlanításának ágazatában 2003-ban – Felhívás észrevételek benyújtására az EK Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően	13
2005/C 228/07	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.3884 – ADM Poland/Cefetra/BTZ) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	20

I

(Tájékoztatók)

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

(2005. július 12.)

Portugália aktualizált, 2005–2009-re szóló stabilitási programjáról

(2005/C 228/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének, valamint a gazdaságpolitikák felügyeletének és összehangolásának megerősítéséről szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

ELFOGADTA EZT A VÉLEMÉNYT:

- (1) A Tanács 2005. július 12-én megvizsgálta Portugáliának a 2005–2009 közötti időszakra vonatkozó, aktualizált stabilitási programját. A program megfelel „a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmáról és formátumáról szóló magatartási kódex” ⁽²⁾ adatkövetelményeinek. Ugyanakkor nem tartalmaz előrejelzéseket az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára vonatkozóan. Ezért a Tanács felszólítja Portugáliát, hogy teljes mértékben feleljen meg a magatartási kódex adatkövetelményeinek.
- (2) A stabilitási program aktualizálása arra épül, hogy ki kell igazítani a 2005-ben a GDP 6,2 %-ára tervezett költségvetési hiányt, amely jelentősen meghaladja a GDP 3 %-át. A portugál hatóságoknak – az Eurostattal folytatott megbeszéléseket is tükröző – jelentése szerint a 2002 és 2004 közötti időszakban ⁽³⁾ a GDP 2,9 %-át tette ki a költségvetési hiány, a jelenlegi adat pedig lényegesen rosszabb az előző aktualizálásban 2005-re tervezett, a GDP 2,2 %-ában meghatározott értéknél. Ez az eltérés a vártnál gyengébb növekedéssel, a kiadások növekedésének újraértékelésével, a költségvetés túllépésével és az előző programban tervezett egyszeri intézkedések elmaradásával, valamint az új kormány által 2005 júniusában elfogadott, a GDP mintegy 0,6 %-át kitevő korrekciós csomaggal magyarázható. A hiány csökkentése érdekében az aktualizálás olyan stratégiát vázol fel, amely – az egyszeri és átmeneti intézkedések széles körű alkalmazása helyett – inkább a strukturális intézkedések végrehajtását részesíti előnyben, ami változást jelent a korábbi aktualizálásokban ismertetett költségvetési stratégiákhoz képest. A költségvetési hiány az elkövetkező évek során várhatóan folyamatosan csökken, de 2007-ig túllépi a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽²⁾ 2004 decemberében benyújtottak a portugál hatóságok egy naprakésszé tett programot, ezáltal megfeleltek a benyújtás hivatalosan meghatározott dátumának. A portugál országos választásokra tekintettel azonban az a döntés született, hogy a beadott program értékelésétől eltekintenek és megvárják, hogy az új kormány benyújtsa naprakésszé tett változatát.

⁽³⁾ A 2002., 2003. és 2004. évi hiány a GDP 4,1 %-a, 5,4 %-a, illetve 5,2 %-a volt, nem számítva a jelentősebb egyszeri és átmeneti intézkedéseket.

- (3) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv előrejelzése szerint a reál GDP növekedése a 2005. évi 0,8 %-ról 2009-re fokozatosan 3,0 %-ra nő, a közbeeső években 1,4 %, 2,2 % és 2,6 % növekedési ütemmel. A jelenlegi információk alapján a programidőszak első részére vonatkozó növekedési előrejelzések valószínűek, a későbbi évek tekintetében azonban nagyobb a kockázat. A tervezett növekedési pálya megvalósítása érdekében alapvető fontosságúak a termelékenység és a versenyképesség javítását, valamint a bizalom helyreállítását szolgáló strukturális intézkedések.
- (4) A program célja, hogy 2008-ra a költségvetési hiány a GDP 3 %-os referenciaértéke alá csökkenjen. A költségvetési hiány mértéke várhatóan a 2005-ben a GDP 6,2 %-át kitevő értékről 2006-ban 4,8 %-ra, 2007-ben 3,9 %-ra, 2008-ban 2,8 %-ra és 2009-ben 1,6 %-ra csökken. A Bizottság szolgálatainak – az általánosan elfogadott módszert alkalmazva a programban található információra – számításai azt mutatják, hogy a ciklikusan kiigazított hiány a 2005. évi 5,3 %-os értéket követően 2009-re fokozatosan 1,4 %-ra esik vissza. A konszolidációt célzó erőfeszítések a program teljes időtartamára kiterjednek, különös tekintettel a kezdeti szakaszra, ugyanis 2006-ban jelentős konszolidációra kerül sor. A programidőszak korai szakaszában a konszolidáció elsősorban a bevételnövelésen alapul – magasabb adókulcsok (nevezetesen az általános HÉA-kulcs 19 %-ról 21 %-ra történő emelése), illetve alacsonyabb adóhitelek és hatékonyabb adóbehajtás révén, ami részben ellensúlyozza az elmaradt egyszeri bevételeket. A későbbi évekre a kiadások megszorításából eredő hozzájárulás növekedését tervezik, tartós intézkedések – például a közigazgatás reformja, a bérkielégítések visszafogása, illetve a szociális biztonsági nyugdíjrendszerek megváltoztatása – révén, amelyeknek a költségvetésre gyakorolt hatása elsődlegesen középtávon jelentős. A beruházások aránya az összes költségvetési kiadáson belül várhatóan csak kis mértékben csökken.
- (5) A programban jelzett költségvetési eredményre számos kockázati tényező gyakorol hatást. Először is, a gazdasági tevékenység bővülése – a költségvetési konszolidációs intézkedések tényleges hatásától függően és a portugál exportpiacokon fennálló nemzetközi verseny várható erősödésének figyelembevételével – elmaradhat a várakozásoktól. Másodsorban, előfordulhat, hogy a bevételnövelő és kiadás-megszorító intézkedések az előrejelzésnél kevésbé hatékonyak, illetve a kívánt eredmények hosszabb idő után jelentkeznek. A magasabb adókulcsok – függetlenül az adózási fegyelem érdekében hozott jelentős intézkedésektől, beleértve a határokon átnyúló HÉA-csalásra összpontosító szorosabb igazgatási együttműködést is – növelik az adókiérvényesítés kockázatát. Ezen kívül a bejelentett kiadás-megszorító intézkedések többségét még jogszabályba kell foglalni. Ezen értékelést figyelembe véve a kormány felszólítást kaphat arra, hogy teljesítse vállalt kötelezettségét, azaz hozzon kiegészítő intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerülje a GDP 3 %-át meghaladó hiánynak a tervezettnél hosszabb távon történő fennállását. Mindamellett, a program költségvetési stratégiája a szokásos makrogazdasági ingadozások mellett legalább 2009-ig még a tervezett pálya betartása esetén sem jelent elegendő biztonsági sávot a felső határ átlépésének elkerülésére. Nem biztosítja továbbá azt sem, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktumnak az egyensúlyközeli költségvetési egyenlegre vonatkozó középtávú célkitűzése a programidőszakban teljesüljön, akkor sem, ha 2005 és 2009 között a deficit mintegy 4 százalékponttal csökken. Érzékenységi elemzés szerint kedvezőtlen makrogazdasági fejlemények esetén a költségvetési hiány 2009-ben még mindig 3 %-os vagy ahhoz közeli lesz.
- (6) A GDP-arányos adósságráta 2003-ban meghaladta a Szerződésben meghatározott 60 %-os referenciaértéket, 2004-ben pedig 61,9 %-ra emelkedett. Az aktualizálás szerint az adósságráta 2005-ben a GDP 66,5 %-át teszi ki, ezt követően 2007-ben eléri legmagasabb értékét, azaz a GDP 67,8 %-át, majd 2009-ig 64,5 %-ra csökken. A bruttó adósságráta alakulása az előrejelzettnél kedvezőtlenebbül is alakulhat, tekintettel a gazdasági tevékenységhez és a költségvetési célokhoz kapcsolódó kockázatokra, valamint a már a múltban is előfordult, adósságnövelő hatású esetleges stock-flow kiigazításokra, különös tekintettel a pénzügyi eszközök felhalmozására.
- (7) Portugáliában a népesség előregedésével összefüggő, előrejelzett költségvetési kiadások veszélyeztetik az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát. Az eddig végrehajtott strukturális reformok – különösen a nyugdíj és az egészségügy terén – csökkenthetik az előregedésnek a költségvetésre gyakorolt hatásait. Úgy tűnik azonban, hogy ezek a reformok nem elegendőek a fenntarthatóság biztosításához. Az aktualizálásban bemutatott reformok – nevezetesen a közszolgáltatásra vonatkozó nyugdíjrendelkezések – megfelelő végrehajtásuk esetén javíthatnak a helyzeten. A kormány megbízást adott a szociális biztonsági rendszer hosszú távú fenntarthatóságát értékelő jelentés elkészítésére.

- (8) Összegezve, az államháztartás terén az aktualizálásban ismertetett gazdaságpolitikák részben összhangban vannak az országspecifikus átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal. Az ajánlásoknak megfelelően a program az államháztartás konszolidációját jórészt a kiadási oldallal kívánja megoldani, és nem támaszkodik egyszeri vagy átmeneti intézkedésekre. Az előrejelzések – amennyiben megvalósulnak – a ciklikus hatásoktól megtisztított elsődleges egyenlegnek (az egyszeri és átmeneti intézkedések nélkül) évente a GDP több mint 0,5 %-át kitevő javulását is magukban foglalják. Mindazonáltal a program 2008-ig nem irányozza elő a deficitnek a GDP 3 %-a alá történő csökkentését, és a tervezett kiadás-megszorítások nem lesznek elegendőek ahhoz, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktumnak az egyensúlyközeli költségvetési egyenlegre vonatkozó középtávú célkitűzése a programidőszak végéig teljesüljön.
- (9) Az aktualizált stabilitási programban bemutatott, a 2005. és az utána következő évekre vonatkozó költségvetési hiányt és adósságot tükröző számadatok alapján a Bizottság június 22-én kezdeményezte Portugália esetében a túlzott hiány esetén követendő eljárást. A Tanács – a Portugáliában fennálló túlzott költségvetési hiányról szóló határozatának meghozatalakor – a túlzott hiány kiigazítására vonatkozó ajánlást is közzétesz; ez az ajánlás többek között a túlzott költségvetési hiány kiigazítására megszabott határidőt is tartalmazza.

A fenti értékelést figyelembe véve a Tanács véleménye szerint Portugáliának a következőket kell tennie:

- i. korlátozni a 2005. évi költségvetési helyzet romlását – a bejelentett helyesbítő intézkedések szigorú végrehajtásának biztosításával;
- ii. elérni a túlzott költségvetési hiány mihamarabbi tartós kiigazítását, a 2006. évi első komoly lépést követően minden évben további jelentős csökkenéssel, valamint a kormányzati kiadások csökkentését célzó tervezett intézkedések határozott végrehajtásával; megragadni minden lehetőséget a költségvetési hiány csökkentésének felgyorsítására, különösen tekintettel az előrejelzetnél esetlegesen alacsonyabb növekedés költségvetési hatásainak kezelésére szolgáló sávok létrehozására;
- iii. kifejezetten csökkenő pályára állítani a bruttó adósságrátát, biztosítva, hogy az adósság alakulása tükrözze a hiány csökkentésében tett előrehaladást, és elkerülve a hiányt növelő pénzügyi tranzakciókat;
- iv. ellenőrizni a kiadások alakulását, lehetőleg az egyes kiadási kategóriákra vonatkozó kötelező felső határok bejelentésével, egy olyan átfogó reformprogram keretein belül, amely hozzájárul az államháztartás minőségének javításához, illetve hosszú távú fenntarthatóságának biztosításához;
- v. továbbfejleszteni az államháztartási adatok feldolgozását.

A főbb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Reál GDP (változás, %)	SP 2005. június	1,0	0,8	1,4	2,2	2,6	3,0
	COM 2005. április	1,0	1,1	1,7	—	—	—
	SP 2004. január	1,0	2,5	2,8	3,0	—	—
HICP infláció (%)	SP 2005. június	2,5	2,5	2,9	2,5	2,5	2,4
	COM 2005. április	2,5	2,3	2,1	—	—	—
	SP 2004. január	2,0	2,0	2,0	2,0	—	—
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2005. június	- 2,9	- 6,2	- 4,8	- 3,9	- 2,8	- 1,6
	COM 2005. április	- 2,9	- 4,9	- 4,7	—	—	—
	SP 2004. január (*)	- 2,8	- 2,2	- 1,6	- 1,1	—	—

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2005. június	- 0,1	- 3,3	- 1,6	- 0,5	0,7	1,8
	COM 2005. április	- 0,1	- 2,0	- 1,6	—	—	—
	SP 2004. január	0,1	0,9	1,5	2,0	—	—
Ciklikus hatásoktól megtisztított egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2005. június ⁽¹⁾	- 2,2	- 5,3	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	COM 2005. április	- 2,0	- 3,9	- 3,7	—	—	—
	SP 2004. január ⁽¹⁾	- 1,7	- 1,3	- 0,9	- 0,7	—	—
Egyszeri intézkedések (a GDP %-ában)	SP 2005. június	2,3	0,2	0	0	0	0
	COM 2005. április	2,3	0,3	0	—	—	—
Ciklikus hatásoktól megtisztított egyenleg, az egyszeri intézkedések nélkül (a GDP %-ában)	SP 2005. június ⁽¹⁾	- 4,5	- 5,5	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	COM 2005. április	- 4,3	- 4,2	- 3,7	—	—	—
Bruttó államadóság (a GDP %-ában)	SP 2005. június	61,9	66,5	67,5	67,8	66,8	64,5
	COM 2005. április	61,9	66,2	68,5	—	—	—
	SP 2004. január ^(*)	60,0	59,7	58,6	57,0	—	—

Megjegyzés:

⁽¹⁾ A Bizottság szolgálatainak számításai, a programban megadott információk alapján.

^(*) Beleértve az egyszeri, valamint átmeneti intézkedéseket

Források:

Stabilitási programok (SP); A Bizottság szolgálatainak 2005. tavaszi gazdasági előrejelzései (COM); A Bizottság szolgálatainak számításai.

BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2005. szeptember 16.

(2005/C 228/02)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam		
USD	USA dollár	1,2243	SIT	Szlovén tolar	239,46
JPY	Japán yen	135,78	SKK	Szlovák korona	38,347
DKK	Dán korona	7,4574	TRY	Török líra	1,6420
GBP	Angol font	0,67650	AUD	Ausztrál dollár	1,5933
SEK	Svéd korona	9,3305	CAD	Kanadai dollár	1,4487
CHF	Svájci frank	1,5510	HKD	hongkongi dollár	9,5008
ISK	Izlandi korona	75,83	NZD	Új-zélandi dollár	1,7347
NOK	Norvég korona	7,7945	SGD	Szingapúri dollár	2,0553
BGN	Bulgár leva	1,9558	KRW	Dél-Koreai won	1 257,97
CYP	Ciprusi font	0,5729	ZAR	Dél-Afrikai rand	7,7981
CZK	Cseh korona	29,073	CNY	Kínai renminbi	9,9010
EEK	Észt korona	15,6466	HRK	Horvát kuna	7,4345
HUF	Magyar forint	245,32	IDR	Indonéz rúpia	12 426,65
LTL	Litván litász/lita	3,4528	MYR	Maláj ringgit	4,615
LVL	Lett lats	0,6960	PHP	Fülöp-szigeteki peso	68,775
MTL	Máltai líra	0,4293	RUB	Orosz rubel	34,6980
PLN	Lengyel zloty	3,8827	THB	Thaiföldi baht	50,178
RON	Román lej	3,4754			

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

Értesítés az India által hozott, a bor és szeszes italok kereskedelmét érintő intézkedésekből és az erre vonatkozóan követett gyakorlatokból álló, a 3286/94/EK tanácsi rendelet értelmében a kereskedelmet gátló akadályok tekintetében felülvizsgálati eljárás megindításáról

(2005/C 228/03)

A 3286/94/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: rendelet) ⁽¹⁾ 4. cikke értelmében 2005. július 20-án panasz érkezett a Bizottsághoz.

1. A panaszosok

A panaszt a CEEV (Comité européen des entreprises vins – Bortermelő Vállalatok Európai Bizottsága) és a CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux/Európai Szeszesital-szervezet) közösen nyújtotta be.

A CEPS képviseli az EU-ban a szeszesital-előállítókat. 38 nemzeti társulásból áll, amelyek 21 EU-tagországban képviselik az iparágat. A CEEV képviseli az EU-ban az EK tagállamainak nemzeti kereskedelmi társulásait, amelyek a borok, aromás borok, habzóborok, likőrborok és egyéb bortermékek iparágát és/vagy kereskedelmét képviselik. 12 nemzeti társulásból és Svájcban áll.

Az CEEV és a CEPS olyan társaság, amely a rendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 2. cikkének (6) bekezdése értelmében egy vagy több közösségi vállalat nevében jár el.

2. A termék

A meghozott indiai intézkedések által érintett EU-termékek a 2204, 2205, 2206 és 2208 HR-kód alá sorolt borok, vermutok, aromás borok és szeszes italok. Ide tartoznak a csendes és habzóborok, vermutok és egyéb szeszesített borok, mint pl. a portói és a sherry, valamint mezőgazdasági eredetű alapanyagokból főzött szeszes italok, mint pl. a brandyk és borpárlatok, whiskeyk, a gin, a vodka, a rum és likőrök.

A Bizottság által kezdeményezett vizsgálat azonban más termékekre is kiterjedhet, különösen azokra, amelyekről az alább említett határidőn belül (lásd 8. szakasz) a Bizottságnál jelentkező érdekelt felek igazolni tudják, hogy azokra az állítólagos gyakorlatok hatással vannak.

⁽¹⁾ A nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló, 1994. december 22-i 3286/94/EK tanácsi rendelet (HL L 349., 1994.12.31., 71. o.). A legutóbb a 356/95/EK rendelettel (HL L 41., 1995.2.23., 3. o.) módosított rendelet.

3. Tárgy

A panasz az importált borokra és szeszes italokra vonatkozó indiai jogrendszer három különböző aspektusára összpontosít:

(a) Kiegészítő vámtétel

Az indiai jogszabályok értelmében az alkoholtartalmú italokra irányuló jövedéki adó kivétele a 26 indiai állam kormányzatának hatáskörébe tartozik. A jövedéki adó elméletileg csak olyan termékeket terhel, amelyeket Indiában állítottak elő. Ennek következtében jövedéki adót elméletileg palackozott borok és szeszes italok importjaira nem vetnek ki. Kizárólag a hazai termékek és az Indiában palackozott tömeges importok adókötelesek (a 26 indiai állami kormányzat között jelentősen eltérő arányban).

Ilyen körülmények között 2001. április 1-jén a Vámtarifa 3. szakasza értelmében a 37/2001. számú értesítés által India az importált borokra és szeszes italokra szövetségi kiegészítő vámtételt vetett ki, hogy kárpótolja a hazai termékekre állami szinten fizetett vagy fizetendő jövedéki adót. A Vámtörvény 3. szakasza értelmében a szövetségi kiegészítő vámtételnek „azonosnak” kell lennie a hazai termékekre kivetett jövedéki adóval. A kiegészítő vámtételt érték szerint különböző arányban vetik ki. A 2003. március 1-jei 32/2003. számú vámhatósági értesítés értelmében alkalmazandó kiegészítő vámtétel jelenlegi arányai az importált borokra három szintre, 75, 50 és 25%-os szintre (az importok értékétől függően) és az importált szeszes italokra négy szintre, 150, 100, 50 és 25%-os szintre (szintén az importok értékétől függően) sorolhatók be.

(b) Állami jövedéki adó és egyéb adók

A fent leírtak szerint az importált palackozott borokra és szeszes italokra irányuló jövedéki adó kivétele nem az indiai államok hatáskörébe tartozik. A panaszosok azonban azt állítják, hogy ennek ellenére több állam alkalmaz jövedéki adót vagy hasonló adókat – különböző néven és mértékben – az importált borok és szeszes italok eladására. A panaszosok szerint ezek közül néhány (jövedéki és egyéb) adót ráadásul csak importált termékekre alkalmaznak, vagy az importált termékekre nagyobb mértékben alkalmaznak, mint a hazai termékekre.

(c) *Állami importkorlátozások*

A panaszosok fenntartják, hogy hét indiai államban tényleges tilalmi politikát alkalmaznak a borok és szeszes italok importjára.

4. Kereskedelmet gátló állítólagos akadályok

A panaszosok úgy ítélik meg, hogy a 3. szakaszban leírt intézkedések és gyakorlatok a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében kereskedelmet gátló akadályoknak minősülnek.

(a) *Kiegészítő vámtétel*

A panaszosok először is fenntartják, hogy a szövetségi kiegészítő vámtételt olyan importvámnak (vagy egyéb vámnak és tehernek) kell tekinteni, amely megszegi India az 1994-es GATT II. cikkében meghatározott, tarifajegyzékével együtt értelmezett kötelezettségeit. Ebben az összefüggésben a panasz kifejti, hogy India WTO-tarifakötelezettségei Indiát a borok és szeszes italok tekintetében maximális, 150 %-os vámtételre kötelezik. Valamennyi importált bort és szeszes italt 150 %-os (a szeszes italokra) és 100 %-os (a borokra) alapvám terhel. A szövetségi kiegészítő vám ezeken a vámokon túl alkalmazandó. Ezért amennyiben a szövetségi kiegészítő vámtétel importvámnak (vagy egyéb vámnak vagy tehernek) tekintendő, valamennyi szeszes ital és bor esetében (kivéve a legdrágábbakat⁽¹⁾) a teljes vámtétel meghaladja a 150 %-os lekötött vámtételt. Továbbá a panaszosok úgy vélik, hogy a szövetségi kiegészítő vámtétel a II.2 cikk (a) bekezdése értelmében nem tekintendő „belső adónak megfelelőnek”, így e rendelkezés értelmében nem igazolható.

Másodsorban a panaszosok fenntartják, hogy a szövetségi kiegészítő vámtétel lehetővé teszi az importált borokra és szeszes italokra vonatkozó bánásmódot, amely egyértelműen kedvezőtlenebb, mint a „hasonló” (vagy „közvetlenül versenyző vagy helyettesíthető”) hazai eredetű termékekre alkalmazandó bánásmód, megszegve ezzel az 1994-es GATT III.2. cikkét. Ebben a tekintetben a panaszosok úgy vélik, hogy amíg az importált szeszes italokat általában nem terhelik állami jövedéki adók, a szövetségi kiegészítő vámtétel aránya a legtöbb indiai államban jelentősen meghaladja a szeszes italok hazai eladására alkalmazott jövedéki adó szintjét.

A panaszosok szerint az importált borokat és szeszes italokat szintén túlzott adók terheli, ha összehasonlítjuk egyfelől a szövetségi kiegészítő vámtételt és a nemzeti szinten az importált borokra és szeszes italokra alkalmazott egyéb közvetett adókat, másfelől a jövedéki adók összegét

(¹) Azaz ládánként (12 üveg) 100 dollár feletti CIF-áron importált borok, amelyekre a kiegészítő vámtétel legalacsonyabb aránya (érték szerinti 20 %) alkalmazandó.

és a nemzeti szinten a hazai borokra és szeszes italokra alkalmazott egyéb közvetett adókat.

(b) *Állami jövedéki adó és egyéb adók*

A panaszosok fenntartják, hogy bár az importált palackozott borokra és szeszes italokra irányuló jövedéki adó kivétele nem az indiai államok hatáskörébe tartozik, néhány állam mégis alkalmaz jövedéki adót vagy hasonló adókat – különböző néven és mértékben – az importált borok és szeszes italok eladására. Ezért úgy vélik, hogy legalább 13 indiai állam alkalmaz jövedéki adót vagy egyéb adókat, amelyek az importált termékekből származó bevételgyűjtés alternatív módjának tekinthetők, mivel nem jogosultak jövedéki adók kivetésére. A panaszosok szerint ezek közül néhány (jövedéki és egyéb) adót az 1994-es GATT III.2. cikkével ellentétben csak importált termékekre alkalmaznak, vagy az importált termékekre nagyobb mértékben alkalmaznak, mint a hazai termékekre.

(c) *Állami importkorlátozások*

A panaszosok fenntartják, hogy hét indiai államban tényleges tilalmi politikát alkalmaznak a borok és szeszes italok importjára az 1994-es GATT III.4. cikkével vagy XI.1. cikkével ellentétben.

A rendelkezésre álló tényszerű információk, illetve a benyújtott bizonyítékok alapján a Bizottság megbizonyosodott arról, hogy a panasz elegendő *prima facie* bizonyítékot tartalmaz a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében kereskedelmet gátló akadályoknak minősülő akadályok létezéséről.

5. Állítólagos hátrányos kereskedelmi hatások

2004-ben Indiában a márkás, nyugati stílusú szeszes italok fogyasztását a Nemzetközi Bor- és Szeszhivatal (IWSR) 87 millió kilencliteres ládára becsülte, és ezzel India az egyik legnagyobb szeszesitalpiac a világon. Ez a becslés kb. 550 000 láda importált szeszes italt foglal magában, a maradék (99,4 %) hazai előállítású, „indiai előállítású külföldi likőrből” áll. 2004-ben az EU India számára kb. 23 211 000 euro értékben exportált szeszes italt.

Az indiai borpiac az elmúlt évtized során stabilan, noha lassan növekedett. 2004-ben 667 000 kilencliteres ládára becsülték, amelyből 96 000 ládát vagy 14 %-ot importáltak. 2004-ben az EU India számára kb. 4 167 000 euro értékben exportált szeszes italt.

A panaszosok azt állítják, hogy a panaszban érintett gyakorlatok akadályozzák az indiai piachoz történő jelentős hozzáférést, az importált borokat és szeszes italokat a verseny szempontjából a hazai előállítású árukkal szemben előnytelen helyzetbe hozzák, és akadályozták Indiában az importált borok és szeszes italok fogyasztásának természetes növekedését.

Ebből a szempontból a panaszosok hangsúlyozzák, hogy 2001-ben az importokra vonatkozó szövetségi mennyiségi korlátozások eltörlését, illetve azoknak az e panaszban meghatározott intézkedésekkel történő helyettesítését követően a szeszes italok importjának mennyisége kb. 60–70 %-kal esett 2001 áprilisa és augusztusa között az előző év hasonló időszakához képest, mert az idegenforgalomra szánt árukat adóteher sújtotta, ami gyakorlatilag versenyképtelenné tette őket a piacon. A panaszosok azt is hangsúlyozzák, hogy amikor később adott kategóriájú szállodákban és éttermekben eladott áruk számára bizonyos adókedvezményeket tettek lehetővé, az importált borok és szeszes italok mennyisége jelentősen megnőtt. Ez arra utal, hogy az e panaszban szereplő adóintézkedések megakadályozzák, hogy az EU-ból származó borok és szeszes italok egyre jobban betörjenek az indiai hazai piacra.

A panaszosok szintén utalnak Indiához nagyjából hasonló, más fejlődő országokban az importált szeszes italokra vonatkozóan a piaci bevezetés terén elért jellegzetes eredményekről szóló számadatokra, amelyek azt mutatják, hogy Indiában az EU-s szeszesital-iparág útjában álló kereskedelmi akadályok különösen problémásak.

A Bizottság úgy véli, hogy a panasz elegendő prima facie bizonyítékot tartalmaz a rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében hátrányos kereskedelmi hatások meglétéről.

6. Közösségi érdek

Az EU CEPS által képviselt szeszesital-iparága évente 5 milliárd eurót meghaladó becsült értékben több mint 150 országba exportál árukat. A szeszesital-ágazat közvetlenül 50 000 embert és közvetetten további 250 000 embert alkalmaz. Az EU harmadik országokba irányuló borexportja 4,5 milliárd euro értékben 12,5 milliárd hektoliter (hl) mennyiséget képvisel.

A Bizottság szükségesnek tartja, hogy egyenlő feltételeket biztosítson exportiparágaink számára a harmadik országok piacain, különösen a belső adók tekintetében. A tarifális védelmet nem lehet felcserélni a nemzetközi kötelezettségvállalásokat megszegő, egyéb protekcionista korlátozásokkal. Mindez különösen fontos az alkoholtartalmú italok tekintetében, mivel azokat jellegzetesen magas adóterhekkel sújtják a jövedéki adók és a hozzáadottérték-adók kombinációja révén.

A fentiek fényében a vizsgálati eljárás megindítása közösségi érdekek tekintendő.

7. Eljárás

A rendelet által felállított tanácsadó bizottsággal történő kellő konzultáció utáni döntéshozatalt követően, miszerint elégséges bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálati eljárás megindítására a vonatkozó jogi és ténykérdések megvizsgálásának céljából, és mindez a Közösség érdekében áll, a Bizottság a rendelet 8. cikke értelmében vizsgálatot indított.

Az érdekelt felek jelentkezhetnek, és a panasz által felvetett, adott témákban nézeteiket alátámasztó bizonyítékokkal ellátva, írásban ismertethetik.

Továbbá a Bizottság meghallgatja azon feleket, amelyek jelentkezésük során azt írásban kérelmezték, feltéve hogy elsődlegesen érintettek az eljárás kimenetelében.

Ez az értesítés a rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően közzétételre kerül.

8. Határidő

Az üggyel kapcsolatos bármilyen információt és meghallgatási kérelmet ezen értesítés megjelenését követően 30 napon belül írásban kell eljuttatni a Bizottságnak a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Fax (32-2) 299 32 64

Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése

Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást

(2005/C 228/04)

(EGT vonatkozású szöveg)

A határozat elfogadásának időpontja: 2005.1.19.

Megnevezése: Adózás alól mentesített gibraltári társaságok

Célkitűzés: Off-shore

Jogalap: Companies (Taxation and Concessions) Ordinance, 1967

Időtartam: Határozatlan

Egyéb információ: Az EK-Szerződés 88. cikke (1) bekezdésével összhangban a Bizottság az E 7/2002 számú támogatási program – Egyesült Királyság: Adózás alól mentesített gibraltári Társaságok – vonatkozásában megfelelő intézkedések javaslatáról döntött

A megfelelő intézkedéseket 2005.2.18-án elfogadták

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

102,3 millió EUR az Európai Regionális Fejlesztési Alap eszközeiből és 34,1 millió EUR nemzeti hozzájárulásból

Támogatás intenzitása vagy összege: Kezdeti befektetési támogatások – nettó támogatási egyenérték: a támogatható költségek legfeljebb 50 %-a, ami KKV-k esetén bruttó 15 % többletjuttatással egészül ki;

Egyéb befektetések – a maximális támogatás a kezdeti befektetéseknek megfelelően, ami 10 % nettó támogatási egyenértékkel egészül ki (KKV-k esetén bruttó 15 százalékpont többletjuttatás); a nettó támogatási egyenérték a támogatható költségek legfeljebb 50 %-a vagy a KKV-k esetén legfeljebb 40 %-a (plusz 10 %) és 10 százalékpont bruttó többletjuttatás

Időtartam: 2005-től 2006.12.31-ig

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja: 2005.6.1

Tagállam: Lengyelország (Lengyelország teljes területe (NUTS 2 szinten))

Támogatás száma: N 20/2005

Megnevezése: Tüzelőanyagok égetéséből származó kibocsátások csökkentését célzó regionális és horizontális támogatási rendszer

Célkitűzés(ek): Regionális és környezetvédelmi támogatás.
Megjegyzések: kezdeti befektetés számára nyújtott támogatás. Kezdeti befektetésektől eltérő befektetések számára nyújtott támogatás

Jogalap: Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, Art. 31 ust. 3, Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206;

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie udzielenia pomocy na wspieranie inwestycji służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Költségvetés: 489,8 millió PLZ az Európai Regionális Fejlesztési Alap eszközeiből és 163,3 millió PZL nemzeti hozzájárulásból

Elfogadás időpontja: 2005.7.27

Tagállam: Hollandia

Támogatás száma: N 85/2005

Megnevezése: „Szennyezett ipari területek talajrehabilitációja”

Az N 520/2001 támogatási program meghosszabbítása és módosítása

Célkitűzés: A szennyezett ipari területek rehabilitációjának támogatása

Jogalap: „Besluit financiële bepalingen bodemsanering”

Költségvetés: 1,13 milliárd EUR támogatási összeg

Intenzitás vagy összeg: 15 % – 60 % (KKV-k esetében 70 %)

Időtartam: 2007.12.31-ig

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Elfogadás időpontja: 2004.8.31

Tagállam: Spanyolország

Támogatás száma: N 252/2004

Megnevezés: Program az emberi erőforrások támogatására a kutatás-fejlesztés területén

Cél: Kutatás és technológiai fejlesztés Valamennyi ágazat)

Jogalap: Orden ministerial del Ministerio de Educación y Ciencia: „Orden CTE XXX, por la que se establecen las bases y se hace pública la convocatoria del Programa Torres Quevedo para facilitar la incorporación de personal de I+D (doctores y tecnólogos) a empresas, centros tecnológicos y asociaciones empresariales”

Költségvetés: 33 600 000 EUR

Támogatás intenzitása vagy összege: Ipari kutatásokhoz a maximális bruttó támogatási intenzitás 50 %. A versenyt megelőző fejlesztési tevékenységhez a maximális bruttó támogatási intenzitás 25 %. A KKV-k számára további 10 %. Az ipari kutatás és a versenyt megelőző fejlesztési tevékenység előtti megvalósíthatósági tanulmányokhoz a maximális bruttó támogatási intenzitás 75 % vagy 50 %. A 87. cikk (3) bekezdése a) pontjában említett régióknak további 10 %

Időtartam: 2004. július 1-jétől 2007. december 31-ig

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Elfogadás időpontja: 2005.7.20

Tagállam: Hollandia

Támogatás száma: N 253/2005

Címe: Nem valósít meg támogatást. Garancia

Célja: Hajógyártás

Jogalap: Besluit houdende regels inzake de verstrekking van borgstelling en ter zake van kredieten voor scheepsnieuwbouw (gebaseerd op Kaderwet EZ subsidies)

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja: 2002.10.16

Tagállam: Egyesült Királyság – Skócia

Támogatás száma: N 317/2002

Megnevezése: Scottish Property Support – Bespoke Development Scheme

Célkitűzés: Kereskedelmi célú helyiségek és épületek magán-szektor általi fejlesztésének támogatása

Jogalap: Enterprise and New Towns (Scotland) Act 1990, as amended on 1 April 2001 by Scottish Statutory Instrument 2001 N° 126. Local Government Act 1973. Section 171 of Local Government Act etc (Scotland) Act 1994

Költségvetés: évi 20-23 millió GBP

Támogatás intenzitása vagy összege: maximális intenzitás a 70/2001/EK rendelettel összhangban

Időtartam: 2006.12.31-ig

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja: 2004.12.9

Tagállam: Franciaország

Támogatás száma: N 359/2004

Megnevezése: A „Martinique 2000-2006: kamatkönnyítés” rendszer módosítása

Jogalap: DOCUP 2000-2006 Martinique

Célkitűzés: A támogatási rendszer célja a helyi KKV-k jövedelmezőségének javítása a projektekbe való beruházásokhoz kötődő pénzügyi terhek enyhítése által

Költségvetés: 3 260 000 EUR

Időtartam: 2006 végéig

Egyéb információ: a módosítás a rendszer összes ágazatra (az érzékeny ágazatok kivételével: halászat és mezőgazdaság (I. melléklet)) való kiterjesztéséből és a költségvetés csökkentéséből áll

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése

Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást

(2005/C 228/05)

A határozat elfogadásának időpontja: 2005.5.11

Tagállam: Lengyelország (Łódzkie)

Támogatás száma: N 90/2005

Megnevezése: Łódź városban vállalkozók számára nyújtott regionális támogatási rendszer

Jogalap: Art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.; Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r., Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 z późn. zm.; Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łódzi

Célkitűzés(ek): Regionális támogatás

Megjegyzések: A befektetéshez kötődő újabb beruházások és munkahelyteremtés támogatása

Költségvetés: 6 000 000 PLZ (1 500 000 EUR)

Támogatás intenzitása vagy összege: Bruttó: 50 %

Megjegyzések: 15 % többlettuttatás a KKV-k számára, 30 % vagy 50 % a gépjárműágazatban történő befektetés számára, amennyiben a támogatás összege 5 millió eurónál magasabb

Időtartam: 2005-től 2006.12.31-ig

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Támogatás intenzitása vagy összege: 64,3 milliárd forint (255 millió EUR)

Időtartam: 7 év

Egyéb információ: éves értesítés a 2007–2010 évekre, valamint éves jelentés. A 2004. évről szóló jelentés határideje: 2005. december 31

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja: 2005.6.7.

Tagállam: Szlovák Köztársaság

Támogatás száma: N 168/2005

Címe: Hornonitrianske bane Prievidza állami támogatás

Célkitűzés: a szénipari ágazatban fennmaradt terhek

Jogalap: Zákon SR č. 523/2004; smernica MH SR č. 10/2003; zákon SR č. 231/1999; výnos č. 1/2005 MH SR

Költségvetés: 24 000 000 SKK (630 651 EUR)

A támogatás intenzitása vagy összege: 24 000 000 SKK (630 651 EUR)

Időtartam: 2004-es év

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja: 2005.6.22

Tagállam: Magyarország

Támogatás száma: N 92/2005

Megnevezése: A magyarországi szénipar 2004-2010-es szerkezetátalakítási terve

Célkitűzés: Az energiaellátás biztonsága széntermeléssel

Jogalap: A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet

Költségvetés: 64,3 milliárd forint (255 millió EUR)

A határozat elfogadásának időpontja: 2005.6.22

Tagállam: Németország

Támogatás száma: N 320/2004

Megnevezése: A német szénipar 2006–2010-os időszakra vonatkozó szerkezetátalakítási terve

Célkitűzés: Az energiaellátás biztosítása széntermeléssel

Jogalap: Haushaltsgesetz 2004; Gesetz über die Bergmannsprämie von 1956

Költségvetés: EUR 12 milliárd

Támogatás intenzitása vagy összege: EUR 12 milliárd

Időtartam: 5 év

Egyéb információk: éves értesítés és éves jelentés

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja: 2005.6.14

Tagállam: Olaszország [Friuli Venezia Giulia]

Támogatás száma: N 433/2004

Megnevezése: Vállalatok környezetvédelmi támogatása

Célkitűzés: A rendszer a szennyezőanyag- és zajkibocsátás csökkentésével, valamint az ipari hulladékoknak a termelési ciklusban történő újrafelhasználásával igyekszik fokozni a környezetvédelmet

Jogalap: Deliberazione della Giunta regionale n. 1002 del 22 aprile 2004. „L.R. 18/2003, art.1. Regolamento concernente modalità e criteri per la concessione di contributi finalizzati alla tutela dell'ambiente”

Költségvetés: 761 000 EUR

Támogatás intenzitása vagy összege: A támogatható költségek 15 %-a a KKV-k javára az új közösségi előírásoknak elfogadásuktól számított 3 éven belüli megfelelés céljából

A támogatható költségek 30 %-a a közösségi előírásokat meghaladó beruházások számára (+ 5 % a 87. cikk 3. c) pontjában meghatározott területeken + 10 % a KKV-k számára)

Időtartam: 2005. december 31.

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

A határozat elfogadásának dátuma: 2005.3.16

Tagállam: Ausztria

Támogatás száma: N 622/2003

Megnevezés: Digitalizálási alap

Célkitűzés: A digitális átviteltechnika bevezetésének támogatása és megkönnyítése a műsorszórásban és áttérés az analóg televíziózásról a digitálisra Ausztriában

Jogalap: KommAustria-Gesetz (KOG) BgBl. I, Nr.32/2001 idF BgBl. I, Nr. 71/2003, §§ 9a — 9e und Richtlinien über die Förderung von Projekten durch den Digitalisierungsfonds (Fassung vom 2.9.2004) in Verbindung mit § 21 Privatfernsehgesetz (PrTV-G). Die letzten Änderungen wurden durch das Bundesgesetz, mit dem das Privatradiogesetz, das Privatfernsehgesetz (PrTV-G), das KommAustria-Gesetz und das ORF-Gesetz geändert werden sowie das Fernsehsignalgesetz aufgehoben wird (veröffentlicht am 30.7.2004 unter BgBl. I Nr. 97/2004 und in Kraft getreten am 1.8.2004) eingeführt

Költségvetés: 7,5 millió EUR évente

Intenzitás vagy összeg: 50 %

Időtartam: nincs meghatározva, felülvizsgálat 2 év elteltével, a projektek finanszírozása gyakorlatilag időben korlátozott

Egyéb információk: A támogatás formája: adományok

A végleges költségvetés és a támogatási összegek a tenderfelhívástól és a rendelkezésre álló állami pénzeszközöktől függenek

A bizalmas adatokat nem tartalmazó határozat szövege a hiteles nyelven (nyelveken) a következő címen érhető el:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – FRANCIAORSZÁG

Állami támogatás C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) – támogatások az állati tetemek ártalmatlanításának ágazatában 2003-ban

Felhívás észrevételek benyújtására az EK Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően

(2005/C 228/06)

A Bizottság 2005. július 5-én kelt levelében – melynek hiteles nyelvű másolatát az ezen összefoglalót követő oldalakon mellékeltek – értesítette Franciaországot azon döntéséről, amely szerint a fent említett támogatást illetően az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint eljárást kezdeményez.

Az érdekelt felek ezen összefoglaló és az azt követő levél közzétételét követő egy hónapon belül nyújthatják be észrevételeiket azzal a támogatással kapcsolatban, amellyel szemben a Bizottság eljárást kezdeményez, a következő címre:

Európai Bizottság (Commission européenne)
Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság (Direction générale de l'Agriculture et du Développement rural)
H2 Igazgatóság
Iroda: Loi 130 5/128
B-1049 Bruxelles
Fax: (32-2) 296 76 72

Az észrevételeket közölni fogják Franciaországgal. Az észrevételeket benyújtó érdekelt felek – kérésüket megindokolva – írásban kérhetik személyazonosságuk bizalmas kezelését.

ÖSSZEFOGLALÓ

Az állati tetemek és vágóhídi hulladékok összegyűjtéséről és eltávolításáról szóló, 1996. december 26-i 96-1139. sz. francia törvény előírja a húsok kiskereskedelmi értékesítésével foglalkozó, évi 5 millió FRF-nál alacsonyabb üzleti forgalmat⁽¹⁾ lebonyolító vállalkozások adómentességét. Ezen adómentesség nem a húsértékesítésből, hanem a teljes értékesítésből származó üzleti forgalmat jelenti. A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint az adómentesség 2003-ban is folytatódott; ez az adómentesség a jelenlegi, hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat tárgyát képezi.

Értékelés

Jelen helyzetben a megítélt támogatások közös piaccal való összeegyeztethetősége a következő okok miatt kétségbe vonható:

- Jelenleg úgy tűnik, hogy az állati tetemek ártalmatlanításának adómentessége az állami bevételi források egy részének elvesztésével jár, amit az adórendszer természete és alkalmazása valószínűleg nem igazol. A Bizottság rendelkezésére álló információk alapján ezen adómentesség nem a húsértékesítésből, hanem a teljes értékesítésből származó üzleti forgalomra vonatkozik. Jelenleg úgy tűnik, hogy az adómentesség olyan előnyt jelent, amely a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatást képezhet.
- A szóban forgó adómentesség minden valószínűség szerint nélkülözi az ösztönző jelleget, és nem vár ellenszolgáltatást a kedvezményezettektől. Ezért – kivéve a közösségi jogszabályokban vagy iránymutatásokban egyértelműen előírt kivételek esetén – a termelők pénzügyi helyzetének pusztá javí-

tását megcélzó, de az ágazat fejlődéséhez semmilyen módon hozzá nem járuló egyoldalú állami támogatások – és különösen az egyedül az ár, a mennyiség, a termelési egység vagy a termelőeszközök egysége alapján megítéltek – a működési támogatások közé sorolandók, és a közös piaccal nem összeegyeztethetőek.

A LEVÉL SZÖVEGE

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les mesures citées en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, pour la partie concernant l'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage.

I. PROCÉDURE

1. Par lettre du 7 novembre 2003, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, la mesure citée en objet.
2. La notification originale concernait, d'un côté, des aides octroyées en 2003 et, d'un autre côté, des aides envisagées à partir de 2004. Du fait qu'une partie des aides avait déjà été octroyée, la Commission a décidé à l'époque de scinder le dossier. Ainsi, seule l'aide concernant l'année 2003 fait l'objet d'examen dans le cadre de la présente décision.

⁽¹⁾ E küszöb – mely eredetileg 2,5 millió FRF volt – 2001. óta 5 millió FRF.

3. La taxe d'équarrissage a été supprimée à partir du 1er janvier 2004. Le financement du SPE est désormais garanti par le fruit d'une "taxe d'abattage", vis-à-vis laquelle la Commission n'a pas soulevé d'objection^(?).
4. Dans le cadre de l'instruction de ce dossier, les autorités françaises ont envoyé à la Commission des informations pertinentes aussi pour le cas d'espèce, notamment par lettre du 29 décembre 2003.
5. Aucune aide en faveur des entreprises d'équarrissage réalisant le service public de l'équarrissage en France n'a été notifiée. La Commission n'examine pas, dans le cadre de la présente décision, les éventuelles aides qui pourraient exister en faveur des entreprises d'équarrissage.
6. Par lettre du 18 janvier 2002, les autorités françaises avaient notifié un régime d'aides d'État concernant le financement des déchets animaux, lequel a été enregistré sous le n° d'aide N 16/2002, devenue par la suite NN 44/2002. Des informations actualisées sur ce régime d'aides ont été incluses dans la présente notification. Toutefois, ce régime fera l'objet d'un examen dans le cadre d'une autre décision.
7. Par lettre du 7 avril 2005, enregistrée le 12 avril 2005, les autorités françaises ont soumis des informations complémentaires, demandées par la Commission par lettre du 4 mars 2005.

II. DESCRIPTION

8. Il s'agit du financement, pour l'année 2003, du service public de l'équarrissage (SPE) et de la destruction des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale.
9. Le SPE était financé par la taxe d'équarrissage, instituée par l'article 302 bis ZD du Code général des impôts français, issu de l'article 1er de la Loi française n° 96-1139 du 26 décembre 1996, relative à la collecte et à l'élimination des cadavres d'animaux et des déchets d'abattoirs (par après: Loi de 1996).
10. La taxe d'équarrissage porte sur les achats de viande et d'autres produits spécifiés par toute personne qui réalise des ventes au détail de ces produits. La taxe est en principe due par toute personne qui réalise des ventes au détail. Son assiette est constituée par la valeur hors taxe sur la valeur ajoutée (TVA) des achats de toute provenance:
- de viandes et abats, frais ou cuits, réfrigérés ou congelés, de volaille, de lapin, de gibier ou d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et des espèces chevaline, asine et de leurs croisements;
11. Les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente est inférieur à 2 500 000 francs français (FRF)⁽³⁾ (381 122 euros) hors TVA sont exonérées de la taxe. Les taux d'imposition de la taxe sont fixés, par tranche d'achats mensuels hors TVA, à 0,5 % jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 0,9 % au-delà de 125 000 FRF. L'article 35 de la loi de finances rectificative pour 2000 (loi n° 2000-1353 du 30 décembre 2000) a apporté certaines modifications au mécanisme de la taxe d'équarrissage, entrées en vigueur le 1er janvier 2001. Ces modifications visaient à contrecarrer les effets de la crise de l'ESB, et les surcoûts qui en dérivent. Dès lors, l'assiette de la taxe a été aussi élargie aux "autres produits à base de viande". Le taux de la taxe a été désormais fixé à 2,1 % pour la tranche d'achats mensuels jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 3,9 % au-delà de 125 000 FRF. En outre, toutes les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente était inférieur à 5 000 000 FRF (762 245 euros) hors TVA ont été désormais exonérées de la taxe.
12. Initialement, c'est à dire, à partir du 1er janvier 1997, le produit de la taxe a été affecté à un fonds spécialement créé à cet effet, ayant pour objet de financer le service de collecte et d'élimination des cadavres d'animaux et de saisies d'abattoirs reconnus impropres à la consommation humaine et animale, c'est à dire les activités définies comme mission de service public par l'article 264 du Code rural mentionné plus haut. Le fonds était géré par le Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
13. Depuis le 1er janvier 2001, le produit de la taxe d'équarrissage est directement affecté au budget général de l'État, et plus au fond créé à cet effet. Pour l'année 2003, les crédits ont été ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales par le décret n° 2002-1580 du 30 décembre 2002 portant application de la loi de finances pour 2003. Ils sont inscrits en tant que dépenses ordinaires de ce ministère, au titre IV, Interventions publiques, 4ème partie, actions économique, encouragements et interventions. Pour l'année 2003, le produit de cette taxe a été évalué à 550 millions d'euros.
14. La notification de 2003 prévoit des aides pour le stockage et la destruction des farines animales, ainsi que des aides pour le transport et la destruction d'animaux trouvés morts et des déchets d'abattoir. En plus, la loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 5 millions FRF⁽⁴⁾. Cette exonération, selon les informations à disposition de la Commission, a continué à opérer en 2003; elle sera donc analysée dans le cadre de la présente décision.

^(?) Aide d'État n° N 515/2003, lettre aux autorités françaises n° C(2004) 936 fin du 30 mars 2004.

⁽³⁾ Sur la base de 1 FRF = 0,15 euro.

⁽⁴⁾ Ce seuil, originellement de 2,5 millions FRF, a été augmenté à 5 millions FRF en 2001.

II.a) Farines animales et déchets d'abattoir

janvier 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 46 EUR/tonne de déchets et sous-produits;

15. Concernant les farines animales, l'indemnisation des entreprises productrices et destructrices de farines d'origine animale s'effectue en 2003 selon les modalités suivantes:

– pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale à destination d'une entreprise autorisée pour l'incinération des déchets animaux: à compter du 1er janvier 2003, 185 EUR/tonne de farine; à compter du 1er mars 2003, 100 EUR; et à compter du 1er septembre 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 40 EUR;

– pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale vers un lieu de stockage public (avec l'accord de l'État): à compter du 1er janvier 2003, 145 EUR/tonne de farine; du 1er mars au 31 août 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 60 EUR;

– pour les entreprises détruisant les déchets sans produire de farines (incinération des déchets): à compter du 1er

– pour les entreprises d'incinération de farines: à compter du 1er janvier 2003, 77 EUR/tonne de farine.

16. Concernant les déchets d'abattoir, les coûts de stockage de ces déchets se sont élevés à 40,5 millions d'euros jusqu'à 2003. Ces dépenses incluent la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. Elles ont fait l'objet de marchés publics ou de réquisitions, au niveau des départements. Ces coûts ont été pris en charge à 100 % par l'État.

17. En 2003, les coûts totale de collecte, de transformation et d'incinération des déchets d'abattoirs se sont élevés à 359,5 millions d'euros. La prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros, comme détaillé ci-dessous.

Part de l'État		Part des entreprises	
service public de l'équarrissage (réquisitions)	74 millions EUR	sous-produits de catégories 1 et 2 du règlement (CE) n° 1774/2002, non pris en charge dans le cadre du SPE, facturation directe: 210 000 tonnes × 180 EUR/t	38 millions EUR
farines bas risque produites et éliminées en 2003	66,5 millions EUR	élimination des déchets de catégorie 3 non valorisés (part prise en charge par les entreprises du fait de la dégressivité des indemnisations réduites à 0 en 2004)	150 millions EUR
farines bas risque produites et entreposées en 2003 éliminées ultérieurement	7 millions EUR	déchets d'abattoirs relevant du SPE pour le dernier trimestre 2003, non pris en charge par l'État en 2003 mais payé par la filière en 2004 selon le nouveau dispositif mis en place	24 millions EUR
Total Etat	147,5 millions EUR	Total entreprises	212 millions EUR

18. Ces mesures sont financées par des crédits ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales au titre des dépenses ordinaires du budget de ce ministère.

19. Il a été mis fin au versement de ces aides au plus tard à compter du 1er janvier 2004.

20. Les autorités françaises ne versent pas d'aides à la prise en charge des tests ESB et EST qui sont assumés par les professionnels de la filière.

lectés et éliminés dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE) institué par la loi de 1996 ⁽⁵⁾.

22. S'agissant des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles, le coût total de leur élimination s'est élevé à 137 millions d'euros en 2003. Il ne fait pas l'objet de facturation directe mais est pris en charge à 100 % par les pouvoirs publics dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE).

23. Les autorités françaises ont précisé que certaines données chiffrées mentionnées dans leur lettre de réponse (concernant les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts) sont encore susceptibles d'être ajustées dans des proportions minimales qui ne remettront pas en cause les masses globales concernées.

II.b) Animaux trouvés morts

21. Les sous-produits qui présentent les risques sanitaires les plus importants, particulièrement ceux qui relèvent de la catégorie 1 du règlement (CE) n° 1774/2000, notamment les cadavres d'animaux et les déchets d'abattoirs, sont col-

⁽⁵⁾ En effet, en application de l'article L.226-1 du code rural, "la collecte et l'élimination des cadavres d'animaux, celles des viandes, abats et sous-produits animaux saisis à l'abattoir reconnus impropres à la consommation humaine et animale, ainsi que celles des matériels présentant un risque spécifique au regard des encéphalopathies spongiformes subaiguës transmissibles, dénommés matériels à risque spécifique et dont la liste est arrêtée par le ministre chargé de l'agriculture, constituent une mission de service public qui relève de la compétence de l'État".

II.c) Aide pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage

24. La loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 2,5 millions FRF (ce seuil a ensuite été augmenté à 5 millions FRF en 2001). Cette exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
25. D'après les informations en possession de la Commission, cette exonération du paiement de la taxe d'équarrissage a continué à opérer encore en 2003.

III. APPRÉCIATION

III.1. Existence de l'aide

26. Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
27. Il apparaît que les aides pour l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que pour la collecte et destruction des farines animales et des déchets d'abattoir ont été financé par le budget de l'État (comme spécifié au point III.2 c), elles apportent des bénéfices à certaines entreprises agricole qui auraient dû disposer de ces déchets et faussent au menace de fausser la concurrence. Ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur concerné est ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, pourtant, sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre. En 2003, en France on élevait 19 200 400 bovins, 15 250 700 porcs, 8 962 500 ovins et 1 228 800 caprins ⁽⁶⁾.
28. Il s'agit donc des mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité ⁽⁷⁾.
29. Les articles 87 à 89 du traité sont rendus applicables dans le secteur de la viande de porc par l'article 21 du règlement (CEE) n° 2759/75 du Conseil ⁽⁸⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande bovine par l'article 40 du règlement (CE) n° 1254/1999 du Conseil ⁽⁹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Avant l'adoption de ce dernier, ils étaient rendus applica-

bles dans le même secteur par l'article 24 du règlement (CEE) n° 805/68 du Conseil ⁽¹⁰⁾. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande de volaille par l'article 19 du règlement (CEE) n° 2777/75 du Conseil ⁽¹¹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits.

30. L'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage semble, à ce stade, impliquer une perte de ressources pour l'État et ne semble pas, à ce stade, justifiée par la nature et l'économie du système fiscal qui a comme objectif d'assurer les recettes de l'État. En effet, selon les informations dont dispose la Commission, l'exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
31. Comme la taxe d'équarrissage est calculée sur la valeur des produits sur base de viande, il ne semble pas justifié d'exonérer du paiement de la taxe une entreprise avec un chiffre d'affaires plus élevé en termes de ventes de viande, tandis que son concurrent, qui réaliserait un chiffre d'affaires inférieur avec les produits à base de viande, serait soumis à la taxe.
32. En conséquence, ladite exonération semble, à ce stade, constituer un avantage sélectif. Il s'agirait ainsi d'une aide en faveur des vendeurs exonérés qui trouvent leur charge fiscale allégée. Sur base des chiffres concernant le commerce de viande donnés ci-dessous, la Commission conclut, à ce stade, que l'exemption en 2003 de la taxe en faveur des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF est un avantage susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
33. À ce stade, la Commission ne peut pas exclure un impact de l'exonération de la taxe sur les échanges entre États membres, notamment dans des zones frontalières.
34. L'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF semble donc constituer une aide d'État aux termes de l'article 87.1 du traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

35. L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
36. La Commission, doit signaler, au préalable, que les aides d'État en question pour l'année 2003 ont été mises en exécution avant que la Commission ait pu se prononcer sur leur compatibilité avec les règles de concurrence applicables. Du fait que les mesures mises en exécution par la France contiennent des éléments d'aide d'État, il s'ensuit qu'il s'agit d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens du traité.

⁽⁶⁾ Source Eurostat.

⁽⁷⁾ La Cour de justice a déjà eu à trancher sur le service public de l'équarrissage français dans le cadre de l'affaire GEMO.

⁽⁸⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

⁽⁹⁾ JO L 160 du 26.6.1999.

⁽¹⁰⁾ JO L 148 du 28.6.1968.

⁽¹¹⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

37. D'après le point 23.3 des lignes directrices agricoles ⁽¹²⁾, toute aide illégale au sens de l'article 1er (f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.
38. Les mesures financées par les autorités françaises sont: le stockage et élimination des farines animales, l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles et la collecte, la transformation et l'élimination des déchets d'abattoir. En plus, l'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF doit, elle aussi, être évaluée à la lumière des règles sur les aides d'État dans le secteur agricole.
39. La Commission a adopté, en 2002, les Lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État liées aux tests EST, aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs ⁽¹³⁾ (ci-après les lignes directrices EST). Ces lignes directrices sont applicables depuis le 1er janvier 2003. Les farines animales produites ainsi que les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts concernent l'année 2003. Le stockage des farines animales peut concerner aussi les coûts des farines accumulées depuis 2001. Au point 44 des lignes directrices EST il est prévu que, en dehors des cas relatifs notamment aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs, les aides illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 seront examinées conformément aux règles et lignes directrices EST applicables au moment où l'aide a été octroyée. Donc, pour ces types d'aide, ces lignes directrices et les lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole constituent l'encadrement à l'égard duquel les aides notifiées doivent être examinées.
40. S'agissant des mesures partiellement financées au moyen d'une taxe parafiscale, tant la nature des aides que le financement de celles-ci doit, le cas échéant, être examiné.
- III.2 a) *Animaux trouvés morts*
41. En France, les animaux trouvés morts entrent dans le champ d'application des dispositions relatives au service public de l'équarrissage. Ainsi qu'il a été indiqué précédemment, le coût total de l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles s'élèvera, pour 2003, à 137 millions d'euros.
42. Le point 28 et suivants des lignes directrices EST prévoit que, jusqu'au 31 décembre 2003, les États membres peuvent accorder des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts d'enlèvement (collecte et transport) et de destruction (stockage, transformation, destruction et élimination finale) des animaux trouvés morts.
43. Il se dégage des informations fournies que l'élimination d'animaux morts a été financée à un taux maximum de 100 % par l'État en 2003.
44. Les autorités françaises ont spécifié que l'aide a été octroyée uniquement aux producteurs et que la définition d'animaux trouvés morts correspond à celle prévue au point 17 des Lignes directrices EST.
45. En plus, aux termes des points 33 et 34 des Lignes directrices EST, en vue de faciliter l'administration de ces aides d'État, l'aide peut être versée aux opérateurs économiques travaillant en aval de l'agriculteur et offrant des services liés à l'enlèvement et/ou à la destruction des animaux trouvés morts, à la condition qu'il puisse être prouvé que le montant intégral de l'aide d'État versée est remis à l'agriculteur. À moins qu'il ne soit démontré que, par nature ou en application d'une disposition juridique concernant un service donné, un seul fournisseur est possible, lorsque le choix du fournisseur de ces services n'est pas laissé à l'agriculteur, ce fournisseur doit être choisi et rémunéré conformément aux principes du marché, de manière non discriminatoire, en ayant le cas échéant recours à une procédure d'appel d'offres conforme à la législation communautaire, et en toute hypothèse en recourant à un degré de publicité suffisant pour assurer au marché de services concerné une libre concurrence et pour permettre le contrôle de l'impartialité des règles d'appel d'offres.
46. Dans ce cas, il résulte du décret n° 96-1229 du 27 décembre 1996 modifié par le décret n° 97-1005 du 30 octobre 1997 que le service public de l'équarrissage est soumis aux procédures de passation des marchés publics dans les conditions qui suivent. Le préfet est l'autorité chargée, dans chaque département, de l'exécution du service public de l'équarrissage. Il passe, à cet effet, les marchés nécessaires selon les procédures définies par le Code des marchés publics. Par dérogation, certains peuvent être passés à l'échelon national lorsque des considérations d'ordre technique ou économique justifient une coordination à un tel niveau.
47. Pour l'année 2003, les procédures de marchés publics n'ont cependant pas permis d'assurer les prestations indispensables à la bonne marche du SPE. En effet, les appels d'offres lancés par les préfets de région sur les périodes 2002-2004 et 2005-2011 sont restés infructueux du fait soit de l'absence de réponse, soit de réponses incomplètes ou assorties de réserves contraires au cahier des clauses exigées. Dans ces conditions, les marchés ont été déclarés sans suite.
48. En conséquence, les autorités françaises ont dû procéder à des réquisitions pour des motifs d'urgence, de salubrité et d'ordre public. Ces réquisitions ont été effectuées sur la base de l'ordonnance n° 59-63 du 6 janvier 1959 relative aux réquisitions de biens et de services et du décret d'application n° 62-367 du 26 mars 1962.
49. Ces dispositions prévoient notamment que la rémunération des prestations requises est versée sous forme d'indemnités qui ne doivent compenser que la perte matérielle, directe et certaine que la réquisition a imposée au prestataire. Ces indemnités tiennent compte exclusivement de toutes les dépenses exposées d'une façon effective et nécessaire par le prestataire de la rémunération du travail, de l'amortissement et de la rémunération du capital, appréciées sur des bases normales. En revanche, aucune indemnisation n'est due pour la privation du profit qu'aurait pu procurer au prestataire la libre disposition du bien requis ou la poursuite en toute liberté de son activité professionnelle.

⁽¹²⁾ JO C 232 du 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ JO C 324 du 24.12.2002.

50. En vue des spécifications fournies par les autorités françaises, la Commission considère que les conditions prévues dans les lignes directrices EST sont respectées et que, de ce fait, les aides en question sont compatibles avec le marché commun, sur la base de l'article 87. 3 c) du traité.

III.2 b) Farines animales et déchets d'abattoir

51. En ce qui concerne les déchets d'abattoir, le point 39 et suivants des lignes directrices ETS prévoient que la Commission autorisera des aides d'État pouvant aller jusqu'à 50 % des coûts générés par l'élimination sûre des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale et produits en 2003. La Commission autorise aussi des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés à l'élimination des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisations commerciales et produites avant la date de mise en application des présentes lignes directrices.

52. En plus, et en vue de réduire le risque de stockage peu sûr de tels matériels, la Commission autorise des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés au stockage sûr et approprié de matériels à risque spécifiés et de farines de viande et d'os en attente d'une élimination sûre, jusqu'à la fin 2004.

53. Il se dégage des informations fournies, que les coûts de stockage de farines de viande ont été pris en charge depuis 2000 à un taux maximal de 100 % par l'État français et que cela était aussi le cas en 2003. Ces déchets ne feront plus l'objet d'une aide à compter du 1er janvier 2004. Les coûts de stockage des déchets d'abattoir ont été pris en charge à 100 % par l'État en 2003. Ils sont évalués à 40,5 millions d'euros incluant la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. S'agissant des farines bas risque, les autorités françaises précisent qu'elles concernent les farines de viandes et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale à la suite de la suspension de l'utilisation de ces sous-produits dans l'alimentation pour les animaux.

54. Concernant les coûts de collecte, transformation et incinération des déchets d'abattoir la prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros. Il en découle que les charges directement supportées par les entreprises productrices de déchets carnés sont supérieures à la moitié du coût d'élimination des déchets d'abattoirs en 2003.

55. Sur base des faits exposés plus haut, la Commission est donc en mesure de conclure que les aides en l'espèce octroyées en France en 2003 répondent aux conditions des lignes directrices TSE.

III.2 c) Le financement des aides sous a) et b)

56. En France, tant l'aide à l'élimination des farines d'os et de viandes non commercialisables que le SPE sont financés sur le budget de l'État depuis le 1er janvier 2001.

57. Comme déjà affirmé dans le cadre de la décision C 49/02 concernant la taxe sur les achats de viande (taxe d'équarissage)⁽¹⁴⁾, la Commission considère qu'en général, l'introduction du produit d'une taxe dans le système budgétaire national ne rendrait plus possible de retracer le lien entre ladite taxe et le financement d'un service déterminé fourni et financé par l'État. De ce fait, il ne serait plus possible d'affirmer qu'une taxe frappant aussi la viande des autres États membres revêt un caractère discriminatoire vis-à-vis les produits desdits États membres, parce que le produit de la taxe se confondrait avec le reste des revenus de l'État, sans que le financement des aides puisse lui être directement attribué.

58. Dans ce cas, comme spécifié par les autorités françaises, depuis le 1er janvier 2001, il n'existe plus de fonds servant à financer le SPE et les crédits affectés au SPE sont inscrits au budget du ministère chargé de l'agriculture au même titre que d'autres dépenses. En outre, les montants afférents au produit de la taxe et au coût du SPE ne sont pas équivalents.

59. La Commission a déjà conclu, dans le cadre de la Décision précitée, qu'il existe une déconnexion entre la taxe d'équarissage et le financement du SPE depuis le 1er janvier 2001.

60. En plus, sur la base de la récente jurisprudence communautaire⁽¹⁵⁾ pour que l'on puisse considérer une taxe, ou une partie d'une taxe, comme faisant partie intégrante d'une mesure d'aide, il doit nécessairement exister un lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente, en ce sens que le produit de la taxe est nécessairement affecté au financement de l'aide. Si un tel lien existe, le produit de la taxe influence directement l'importance de l'aide et, par voie de conséquence, l'appréciation de la compatibilité de cette aide avec le marché commun.

61. Les mesures prises en 2003 et dont est question dans la présente décision, ont été financées par le budget de l'État, dans les mêmes conditions qu'en 2001 et 2002, comme indiqué dans la description. Le mode de financement n'a été modifié qu'à compter du 1er janvier 2004, date à partir de laquelle une taxe dite d'abattage a été instituée⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Décision SG D 2004 205908 du 17.12.2004.

⁽¹⁵⁾ Affaire CJE C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant — Staatssecretaris van Financiën, du 13.1.2005.

⁽¹⁶⁾ Cf.: Décision de la Commission N 515/A/2003 SG D 2004 201428 du 1.4.2004.

62. Pour l'année 2003, le produit de la taxe d'équarrissage, qui a été évalué à 550 millions d'euros dans la loi n° 2002-1575 du 30 décembre 2002, loi de finances pour 2003, est d'ailleurs, d'après les autorités françaises, sans commune mesure avec le crédit ouvert auprès du ministère compétent pour assurer le financement du coût de l'équarrissage.
63. Dans le cas d'espèce, il n'existe donc aucun lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente et le produit de la taxe n'est pas affecté au financement de l'aide. De ce fait, aucun examen complémentaire concernant le financement des aides n'est requis, notamment à la lumière de l'article 90 du traité UE.
64. La Commission n'a pas reçu des plaintes concernant les aides en cause, accordées en 2003. Or, le type de financement de l'aide en cause a fait l'objet des plaintes en ce qui concerne les années antérieures. La Commission s'est déjà exprimé sur la séparation entre taxe d'équarrissage et financement des aides en 2001 et 2002 dans le cadre de la Décision C 49/2002. Il s'agit du même dispositif pour l'année 2003.

III.2 d) Exonération du paiement de la taxe d'équarrissage

65. S'agissant d'entreprises de commercialisation des produits agricoles, du fait que la Commission, à ce stade, considère que les échanges intra-communautaires sont affectés, la Commission considère, à ce stade, que l'aide tombe dans le champ d'application du point 3.5 des lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole. Celui-ci prévoit que, pour être considérée comme compatible avec le marché commun, toute mesure d'aide doit avoir un certain élément incitatif ou exiger une contrepartie du bénéficiaire. Ainsi, sauf exceptions expressément prévues dans la législation communautaire ou dans ces lignes directrices, les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun.
66. L'exonération en l'espèce semble consister en un allègement des charges dépourvues de tout élément incitatif et de toute contrepartie des bénéficiaires dont la compatibilité avec les règles de concurrence n'est pas, à ce stade, prouvée.
67. Pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage la Commission ne saurait, donc, exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité et qu'il s'agisse d'une aide au fonctionnement, sur laquelle la Commission a des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.

IV. CONCLUSION

68. La Commission regrette que la France ait mis à exécution les mesures d'aide décrites plus haut en violation de l'article 88, paragraphe 3, du traité.
69. Vu tout ce qui précède, la Commission conclut que les mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchets d'abattoir ne risquent pas d'affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Elles peuvent donc bénéficier de la dérogation de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité en tant que mesure pouvant contribuer au développement du secteur.
70. Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission considère à ce stade qu'en ce qui concerne les mesures en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage, elle ne saurait exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
71. La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage.
72. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.»

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.3884 – ADM Poland/Cefetra/BTZ)
Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(2005/C 228/07)

(EGT vonatkozású szöveg)

1. 2005. szeptember 9-én a Bizottság a Tanács 139/2004/EK ⁽¹⁾ rendelete 4. cikke szerint bejelentést kapott az ADM csoporthoz tartozó Wielkopolskie Zakłady Tuszczowe ADM Szamotoły Sp. z.o.o. („ADM Poland”, Lengyelország) és a Cefetra B.V. („Cefetra”, Hollandia) vállalatok tervezett összefonódásáról, amely szerint az előbbieket közös irányítást szereznek a Tanács rendeletének 3. cikke (1) bekezdése b) pontja szerint a jelenleg a Gdynia Kikötőhatóság irányítása alá tartozó Bałtycki Terminal Zbożowy sp. z.o.o. („BTZ”, Lengyelország) vállalat felett, részesedés vásárlása útján.
2. Az érintett vállalatok üzleti tevékenysége a következő:
 - ADM Poland esetében: olajgyártás és elsősorban repceolaj készítés;
 - Cefetra esetében: élelmiszer alapanyagok kereskedelme;
 - BTZ esetében: szolgáltatásokat biztosító terminál, beleértve a kirakodást, berakodást a mezőgazdasági termékek tárolását Gdynia kikötőjében, Lengyelországban.
3. A Bizottság, előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett tranzakció a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozhat. Ettől eltekintve, e kérdésről a Bizottság a végleges döntés jogát fenntartja. A Bizottság, a Tanács 139/2004/EK ⁽²⁾ rendelete alá tartozó, bizonyos összefonódásokra vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.
4. A Bizottság felkéri az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetleges észrevételeiket nyújtsák be a Bizottsághoz.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10. napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételek beküldhetők a Bizottsághoz faxon (fax: (32-2) 296 43 01 vagy 296 72 44) vagy postai úton az alábbi hivatkozási számmal COMP/M.3884 – ADM Poland/Cefetra/BTZ a következő címre:

Európai Bizottság
Verseny Főigazgatóság,
Fúziós Iktatási Osztály
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽²⁾ HL C 56., 2005.3.5., 32. o.